

Narada aktywu Frontu Narodowego

W niedzielę 4 stycznia br. o godz. 14 w Warszawie w Hali Mirowskiej odbyła się narada warszawskiego aktywu Frontu Narodowego, organizacji społecznych oraz członków komitetów Frontu Narodowego wszystkich szczebli.

Na naradzie sekretarz Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego Edward Ochab wygłosił referat na temat:

„Zadanie aktywu Frontu Narodowego w związku z uchwałą rządu w sprawie zniesienia bonowego systemu zaopatrzenia, regulacji cen, ogólnej podwyżki płac i zniesienia ograniczeń w handlu nadwyżkami produktów rolnych”.

Sprawozdanie z narady zamieszczamy na str. 2, a tekst referatu tow. Ochaba na str. 3 dzisiejszego numeru.

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!

Gazeta Krakowska

Wyd. A
Cena 20 gr

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok V.

Kraków, poniedziałek 5 stycznia 1953 r.

Nr 4 (1324)

W interesie Polski i jej obywateli

Ogromnie są osiągnięcia narodu polskiego w walce o siłę i wielkość naszej Ojczyzny. Skłupiony we Froncie Narodowym pod kierownictwem swej przewodniczącej PZPR narodził nasz pokonał już niedługo przeszłość. Przechybiła on w uporczywej walce trud ości gospodarce i zadaje skuteczne ciosy wrogowi klasowemu, usiłującemu przeszkodzić w dźwignięciu naszej Ojczyzny w przód, w budowaniu podstaw socjalizmu w naszym kraju.

Przeprowadzona obecnie na podstawie uchwały rządu z dnia 3 stycznia br. regulacja cen, podwyżka płac i zniesienie ograniczeń w handlu zmierzają do radykalnego uzdrowienia stosunków rynkowych, do stabilizacji, zadaje śmiertelny cios spekulacji i toruje drogę systematycznej poprawie warunków bytu ludzi pracy.

Przeszło rok temu przeżyliśmy poważne trudności w zaopatrzeniu klasy robotniczej w takie artykuły pierwszej potrzeby, jak mięso, tłuszcz, kartofle. Jak wiadomo, rząd nasz nie odniósł się obojętnie do potrzeb szerokiej masy. Wprowadził on system obowiązkowego dostaw podstawowych artykułów produkcyjnych. Obowiązkowe dostawy stanowią stały wkład wsi do ogólnonarodowego dzieła budowy socjalizmu i pozwalają zaspościć podstawowe potrzeby aprowizacyjne miast. Przez ustanowienie bonowej sprzedaży niektórych deficytowych artykułów rząd obronił klasę robotniczą i inteligencję przed skutkami rozwydrzonej spekulacji. Jakkolwiek środki te spełniły w zasadzie swoje zadanie, nie mogły one jednakże w sposób trwały usunąć ani trudności ani ich źródeł, a co jest szczególnie ważne — zlikwidować spekulację.

Machinacje spekulantów objęły również towary przemysłowe. Wiele z nich, jak białe płótno, miski, wadła były praktycznie nie do nabycia dla ludzi pracy bez splacenia uciążliwego haraczku elementom wrogim, grasującym na czarnym rynku.

Przedmiotem szczególnego ataku stał się ostatnio chleb. Niska cena tego artykułu w zestawieniu z jego wartością i z ceną wolnorynkową żyła i mięsa powodowała, że spekulanci wjeżdżali masowo po niskiej cenie chleba w miastach i spalsali nim bydło, a zaoszczędzone zboże oraz mięso z hodowli sprzedawali po cenach spekulacyjnych.

W rezultacie wytworzonej przez elementy kulacko-spekulacyjne sytuacji na rynku nastąpiło, jak stwierdził towarzyszy Biełut, „skrzywienie w podziale dochodu narodowego na niekorzyść klasy robotniczej i inteligencji przed skutkami rozwydrzonej spekulacji. Jakkolwiek środki te spełniły w zasadzie swoje zadanie, nie mogły one jednakże w sposób trwały usunąć ani trudności ani ich źródeł, a co jest szczególnie ważne — zlikwidować spekulację.

Machinacje spekulantów objęły również towary przemysłowe. Wiele z nich, jak białe płótno, miski, wadła były praktycznie nie do nabycia dla ludzi pracy bez splacenia uciążliwego haraczku elementom wrogim, grasującym na czarnym rynku.

Przedmiotem szczególnego ataku stał się ostatnio chleb. Niska cena tego artykułu w zestawieniu z jego wartością i z ceną wolnorynkową żyła i mięsa powodowała, że spekulanci wjeżdżali masowo po niskiej cenie chleba w miastach i spalsali nim bydło, a zaoszczędzone zboże oraz mięso z hodowli sprzedawali po cenach spekulacyjnych.

W rezultacie wytworzonej przez elementy kulacko-spekulacyjne sytuacji na rynku nastąpiło, jak stwierdził towarzyszy Biełut, „skrzywienie w podziale dochodu narodowego na niekorzyść klasy robotniczej i inteligencji przed skutkami rozwydrzonej spekulacji. Jakkolwiek środki te spełniły w zasadzie swoje zadanie, nie mogły one jednakże w sposób trwały usunąć ani trudności ani ich źródeł, a co jest szczególnie ważne — zlikwidować spekulację.

Machinacje spekulantów objęły również towary przemysłowe. Wiele z nich, jak białe płótno, miski, wadła były praktycznie nie do nabycia dla ludzi pracy bez splacenia uciążliwego haraczku elementom wrogim, grasującym na czarnym rynku.

Przedmiotem szczególnego ataku stał się ostatnio chleb. Niska cena tego artykułu w zestawieniu z jego wartością i z ceną wolnorynkową żyła i mięsa powodowała, że spekulanci wjeżdżali masowo po niskiej cenie chleba w miastach i spalsali nim bydło, a zaoszczędzone zboże oraz mięso z hodowli sprzedawali po cenach spekulacyjnych.

W rezultacie wytworzonej przez elementy kulacko-spekulacyjne sytuacji na rynku nastąpiło, jak stwierdził towarzyszy Biełut, „skrzywienie w podziale dochodu narodowego na niekorzyść klasy robotniczej i inteligencji przed skutkami rozwydrzonej spekulacji. Jakkolwiek środki te spełniły w zasadzie swoje zadanie, nie mogły one jednakże w sposób trwały usunąć ani trudności ani ich źródeł, a co jest szczególnie ważne — zlikwidować spekulację.

Machinacje spekulantów objęły również towary przemysłowe. Wiele z nich, jak białe płótno, miski, wadła były praktycznie nie do nabycia dla ludzi pracy bez splacenia uciążliwego haraczku elementom wrogim, grasującym na czarnym rynku.

Przedmiotem szczególnego ataku stał się ostatnio chleb. Niska cena tego artykułu w zestawieniu z jego wartością i z ceną wolnorynkową żyła i mięsa powodowała, że spekulanci wjeżdżali masowo po niskiej cenie chleba w miastach i spalsali nim bydło, a zaoszczędzone zboże oraz mięso z hodowli sprzedawali po cenach spekulacyjnych.

W rezultacie wytworzonej przez elementy kulacko-spekulacyjne sytuacji na rynku nastąpiło, jak stwierdził towarzyszy Biełut, „skrzywienie w podziale dochodu narodowego na niekorzyść klasy robotniczej i inteligencji przed skutkami rozwydrzonej spekulacji. Jakkolwiek środki te spełniły w zasadzie swoje zadanie, nie mogły one jednakże w sposób trwały usunąć ani trudności ani ich źródeł, a co jest szczególnie ważne — zlikwidować spekulację.

Machinacje spekulantów objęły również towary przemysłowe. Wiele z nich, jak białe płótno, miski, wadła były praktycznie nie do nabycia dla ludzi pracy bez splacenia uciążliwego haraczku elementom wrogim, grasującym na czarnym rynku.

(Dokończenie na str. 2.)

Uchwała Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1953 r. w sprawie zniesienia bonowego systemu zaopatrzenia, regulacji cen, ogólnej podwyżki płac i zniesienia ograniczeń w handlu nadwyżkami produktów rolniczych

Szybki rozwój przemysłu i wielki rozmach budownictwa w naszym kraju — to niezaprzeczalna zdobycz narodu polskiego, to wynik obalenia władzy kapitalistów i obszarników, to skutek wielkich przeobrażeń, których dokonał polski lud pracujący miast i wsi pod przewodnictwem klasy robotniczej.

Podstawą pomyślnego rozwoju naszego kraju jest gospodarka planowa władzy ludowej. Przyczynia się ona do szybkiego wzrostu kultury i materialnego dobrobytu całej ludności. Nieprzerwanie wzrasta ludność miast i wsi, a w pierwszym rzędzie — klasa robotnicza. Wielotysięczne rzesze młodzieży wiejskiej przechodzą co roku do pracy w przemyśle, we wszystkich działach gospodarki, w urzędach — lub też wraz z młodzieżą robotniczą zapinają wszystkie łańcuchy, przygotowując się do przyszłej pracy. Jest to wielce dionowskie uczucie, przystawiające się do przyszłości narodu, do uprzemysłowienia Polski i wzrostu jej siły, jej bogactwa — ruci ludności, która szybko podnosi swe kwalifikacje, swą wiedzę, rozwija swe talenty i uzdolnienia.

Ale Polska Ludowa znajduje się jeszcze w początkowym etapie swej wielkiej przebudowy gospodarczej i społecznej. Nie wykorzystaliśmy jeszcze do końca pozostałości kapitalizmu. Istnieje jeszcze, a nawet w pewnych okolicach wzmaga się działalność elementów kapitalistycznych, spekulantów, kulaków, przepokupców, darmozjadów i szkodników, przywykłych żerować na trudnościach w zaopatrzeniu ludności, na szukaniu łatwych dochodów ze spekulacji na towarach, na pogoni za wszelkimi źródłami wycisku cudzej pracy. Z elementami tymi władza ludowa musi prowadzić nieustanną walkę.

Wykonaliśmy dopiero połowę zadań naszego pięcioletniego Planu 6-letniego. Nie przewyżczyliśmy jeszcze wielu trudności i przeszkód, które są nieuniknione w pierwszym okresie wielkich przeobrażeń, jakie dokonywują się w naszym kraju.

Jedną z największych trudności, dla przewyżczenia której trzeba jeszcze wysiłków kilku lat, jest nierównowaga i zbyt powolny rozwój rolnictwa w porównaniu z przemysłem. Rozwój gospodarki naszego kraju stawia również przed rolnictwem wysokie i odpowiedzialne zadania. Potrzeba nam więcej surowców rolniczych, więcej zboża, lnu, rzepaku, buraków dla zakładów przetwórczych. Potrzeba również więcej trzody, bydła, ptactwa, ryb, maki, kaszy, kartofli, warzyw, owoców, wełny, mleka, skór dla zaspokojenia szybko rosnących potrzeb mas pracujących.

Ale rolnictwo nasze, w którym dotychczas mają p. eważę rozbudowane i zacofane technicznie gospodarstwa indywidualne, nie nadąża za wzrostem tych potrzeb. Wykorzystują to żerujący na tych trudnościach spekulanci i kulacy, którzy w okresie suszy 1951 roku i jej późniejszych skutkach, doprowadzili do znacznego wywindowania cen wolnorynkowych na te produkty rolnicze, których państwo nie rozporządzało w dostatecznej ilości. Wyśrubowanie cen wolnorynkowych na produkty rolne wzmocniło znacznie zdolność nabywania spekulacyjnych i kulackich elementów na wsi i zwiększyło poważnie z kolei nacisk tych warstw na ważniejsze towary przemysłowe.

Spekulanci wykupywali w sklepach państwowych artykuły powszechnego użytku w celach dalszej sprzedaży, co — rzecz jasna — utrudniało zaopatrzenie w te artykuły ludności pracującej. Stwarzało to groźbę znacznego obniżenia poziomu życiowego mas pracujących.

W celu zabezpieczenia interesów ludności pracującej rząd wprowadził system bonowy w sprzedaży mięsa, tłuszczów, cukru i miodu. Przejściowo wprowadzenie systemu bonowego okazało się słuszną, ponieważ dało możliwość zaopatrzenia ludności pracującej w podstawowe artykuły spożywcze.

System bonowy, oddając usługi w pierwszym okresie jako tymczasowy

środek zaradczy, ma jednak coraz ostrzej i dotkliwiej zarysowujące się cechy ujemne. Nie potrafi on zabezpieczyć klasy robotniczej przed zmniejszeniem jej siły nabywczej na skutek wzrostu cen rynkowych na artykuły nie objęte bonami i nie daje perspektywy trwałej i systematycznej poprawy jej sytuacji materialnej. System bonowy ogranicza swobodne nabywanie towarów przez pracowników i tym samym zmniejsza bodźce ekonomiczne wzrostu wydajności pracy, przez co hamuje wzrost produkcji przemysłowej i wzrost poziomu życiowego ludności pracującej. System bonowy powoduje marnotrawstwo i przerosły biurokratyzm, sprzyja nadużyciom w handlu oraz zwiększa koszty obrotu.

Samó jednak zniesienie systemu bonowego nie wystarczy do wyrugowania spekulacji, do uporządkowania obrotu towarowego między wsią i miastem, do polepszenia w sposób trwały zaopatrzenia ludności pracującej. Konieczna staje się w obecnych warunkach bardziej szeroka i wszechstronna reforma obrotu towarowego na podstawie nowego poziomu cen i nowego zmienionego stosunku między cenami towarów przemysłowych i rolnych. Koniecznym jest użycie spekulantom i przepokupcom możliwości żerowania na różnicach cen, na dwóch ich różnych poziomach — państwowym i wolnorynkowym.

Podjęcie na wolnym rynku wysokie ceny za artykuły spożywcze, elementy kulacko-spekulacyjne wykupują jednocześnie w handlu uspołecznionym towary, których ceny nie były zmieniane od szeregu lat, odgradzając tym samym ludność pracującą od tych towarów i działając na szkodę szczeru robotniczo-chłopskiego, przechwytyjąc część dochodów klasy robotniczej.

Szczególnie jaskrawo występuje niewłaściwość obecnego układu cen chleba i artykułów mącznych. Niewspółmiernie niska, w stosunku do cen innych towarów, np. do ceny mięsa i tłuszczów na wolnym rynku, cena chleba powoduje masowy wykup chleba na wypasanie trzody chlewnej, a więc ogromne jego marnotrawstwo. W tych warunkach mimo ciągłego i poważnego wzrostu ilości wyprodukowanego pieczywa, powstają w niektórych ośrodkach kraju trudności w regularnym zaopatrzeniu ludności w chleb. Podobnie, ustalone na niskim poziomie, pasażerskie taryfy kolejowe, ułatwiają, korzystanie z komunikacji kolejowej handlarzom i spekulantom, powodują przeciążenie komunikacji osobowej i utrudnienia dla ludności pracującej.

Taki stan rzeczy wymaga — niezależnie od zniesienia systemu bonowego — równoczesnego wprowadzenia jednolitych cen państwowych oraz ogólnej regulacji układu cen, zgodnie z przemysłowym charakterem kraju. Jest to konieczne dla uporządkowania stosunków w handlu, poprawy w zaopatrzeniu ludności pracującej i zapewnienia dalszego szybkiego rozwoju gospodarczego kraju.

Lepszy urodzaj ziób w roku ubiegłym, wzrost pogłowia zwierząt rzeźnych oraz wzrost produkcji przemysłu socjalistycznego stwarzają obecnie zarówno możliwość zniesienia zaopatrzenia bonowego jako też przejścia — w interesie gospodarki narodowej i ludności pracującej — do wolnej i nieograniczonej sprzedaży artykułów spożywczych po jednolitych cenach — przy utrzymaniu obowiązkowych dostaw.

Jednocześnie w imię interesów klasy robotniczej i w trosce o jej stopniową niezbedne jest przeprowadzenie, łącznie z regulacją cen, ogólnej odpowiedniej podwyżki płac, emerytur, zasiłków rodzinnych i stypendiów, tak aby przy stałym wzroście wydajności pracy, stopa życiowa klasy robotniczej ulegała ciągłej poprawie.

Rozszerzenie przez państwo dostaw obowiązkowych na najważniejsze produkty roślinne i hodowlane oraz usprawnienie tych dostaw było nieodzow-

ym krokiem dla zapewnienia trwałego i nie podlegającego zakłóceniom zaopatrzenia w te produkty ludności miejskiej. Obowiązkowe dostawy stanowią obecnie jedną z głównych form współdziałania mas chłopskich w tworzeniu środków, przeznaczonych na rozwój naszej gospodarki narodowej, na uprzemysłowienie naszego kraju, na wzmocnienie siły obronnej państwa.

Klasa robotnicza w daleko większym miernie uczestniczyła dotychczas przez swą pracę w tworzeniu środków, które szły na uprzemysłowienie i rozbudowę gospodarki kraju. Zadaniem Rządu jest czuwać, aby podział dochodu narodowego odbywał się sprawiedliwie, aby w sposób właściwy obciążać poszczególne warstwy ludności kosztami rozbudowy gospodarki, która stanowi nasze dobro ogólnonarodowe i podstawę stałego rozkwitu kultury i dobrobytu całego społeczeństwa. Cel ten osiąga w poważnej mierze reforma obrotu towarowego, wprowadzona niniejszą uchwałą Rządu.

Ustala ona nowy stosunek cen między produktami rolnymi a przemysłowymi, uwzględniając istniejący układ cen wolnorynkowych, jednakże na nieco niższym poziomie. Inaczej bowiem nie można byłoby znieść istniejących ograniczeń w obrotach towarowych między wsią a miastem i dotychczasowego systemu podwójnych cen na te same artykuły masowego spożycia.

I. Zniesienie systemu bonowego i regulacja cen

1. Z dniem 4 stycznia 1953 r. znosi się sprzedaż bonową mięsa i przetworów mięsnych, tłuszczów roślinnych i zwierzęcych, cukru, miodu i innych artykułów i wprowadza się wolną sprzedaż tych artykułów.

2. Z tymże dniem wprowadza się nowe jednolite ceny państwowe artykułów spożywczych i przemysłowych

1. Chleb żytni 60 proc.	za 1 kg	3.— zł.
2. Mąka pszenna 50 proc.	za 1 kg	6.— zł.
3. Kasza jęczmienna zwykła	za 1 kg	3.50 zł.
4. Mięso wieprzowe w zależności od gatunku	za 1 kg	od 20 do 33 zł.
5. Mięso wołowe w zależności od gatunku	za 1 kg	od 10 do 32 zł.
6. Kiełbasa z wędzarni	za 1 kg	27.— zł.
7. Slonina	za 1 kg	55.— zł.
8. Cukier	za 1 kg	15.— zł.
9. Kreton średniego gatunku	za 1 metr	15.40 zł.
10. Tkanina wełniana ubraniowa średniego gatunku	za 1 metr	153.— zł.
11. Koszula męska bawełniana	za 1 szt.	62.— zł.
12. Ubranie męskie wełniane średniego gatunku	za 1 szt.	610.— zł.
13. Półbuty męskie skórzane na podszewie skórzanej	za 1 parę	252.— zł.
14. Mydło do prania	za 1 kg	20.— zł.
15. Węgiel	za 100 kg	50.— zł.
16. Nafta	za 1 litr	4.— zł.

3. Pozostawia się na dotychczasowym poziomie czynsze mieszkaniowe, opłaty za wodę i kanalizację, opłaty za korzystanie ze środków komunikacji miejskiej (tramwaje, autobusy, trolejbusy), opłaty szpitalne, ceny biletów kinowych, teatralnych i innych widowiskowych, a także bibliotecznych i muzealnych.

Pozostawia się również bez zmian ceny szeregu artykułów, jak materiały budowlane (cement, cegła, papa, lepek, wapno itp.), wyroby ceramiczne (porcelana, porcelit, fajans), wyroby ze szkła, artykuły muzyczne, jubilerskie i optyczne, artykuły kosmetyczne, ceny książek, w tym podręczników szkolnych, zabawki popularne, niektóre artykuły kolonialne, jak herbata, ryż itp.

4. Osobowe i bagażowe taryfy przewozowe dla wszystkich rodzajów komunikacji (z wyjątkiem komunikacji miejskiej i śląskich linii tramwajowych) ulegają zgodnie z zarządzeniami ministrów resortowych — podwyżce, z tym, że równocześnie wprowadza się w autobusach między-miastowych ulgowe przejazdy pracowników wsi w wysokości 20 proc. niższej od taryf normalnej, obowiązującej przed 4 stycznia 1953 r.

5. Opłaty za prąd elektryczny i gaz ulegają podwyżce o 30 proc.

6. Ceny usług rzemieślniczych (krawieckie, szewskie, fryzjerskie itp.), świadczonych zarówno przez spółdzielnie pracy jak i indywidualnych rzemieślników, nie mogą być podwyższone więcej niż o 20 proc.

7. Ceny dzienników w sprzedaży kioskowej podwyższone są o 5 gr. Ceny innych wydawnictw periodycznych ustalają odrębne zarządzenie.

8. Wyplacany w niektórych galeziach gospodarki narodowej jednolity dodatek wyrównawczy w wysokości zł 0,21 na godzinę, włącznie z dniem 4 stycznia 1953 r. do płacy podstawowej przed przeliczeniem jej na nowe stawki.

9. Szczegółowe instrukcje o sposobie przeliczenia stawek podstawowych oraz o ustaleniu wysokości wynagrodzeń wyplacanych w procentach od obrotu i innych składników wynagrodzeń pracowników oraz stawek wyplacanych za pracę wykonywaną przez osoby nie zatrudnione na podstawie umowy o pracę — zostaną wydane odrębnie.

10. Nowe tabele płac podstawowych (zasadniczych) podlegają zarejestrowaniu w rejestrze, prowadzonym przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego. Tabele nie zarejestrowane do dnia 31. I. 1953 r. uznane będą za nie posiadające mocy prawnej. Rejestracja nie dotyczy tabel ogłaszanych w trybie rozporządzeń, względnie uchwał Rady Ministrów.

11. a) Środki przeznaczone na wypłatę w 1953 r. rent, emerytur i innych zaopatrzeń i zasiłków z Funduszu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i Ministerstwa Kolei, podwyższają się średnio o ok. 46 proc. z tym, że poszczególne rodzaje rent i emerytur ulegają następującej przeciętnej podwyżce:

renty nowe	— o ok. 48 proc.
renty dawne	— o ok. 50 proc.
renty b. spółki brakczej	— o ok. 46 proc.
emerytury państwowe	— o ok. 47 proc.
emerytury kolejarzy	— o ok. 49 proc.
renty z Karty Górnicza	— o ok. 25 proc.
renty wojskowe i wojenne	— o ok. 53 proc.
renty na dzieci i sieroty	— o ok. 47 proc.
pozostałe renty	— o ok. 37 proc.

b) Podwyżka, o której wyżej mowa, znajdzie zastosowanie do wszelkich wypłat z tytułu rent, emerytur i zasiłków przekazywanych z terminem wypłaty po dniu 3 stycznia 1953 r.

12. a) Zasiłki na dzieci (dekret z dnia 28 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym) ustala się jak następuje: zasiłek na pierwsze dziecko wynosi 65.— zł;

zasiłek na drugie dziecko wynosi 80.— zł;

zasiłek na trzecie dziecko wynosi 95.— zł;

zasiłek na czwarte i następne wynosi 100.— zł.

b) Rodzicom, którym łączny zarobek nie przekroczył 900 zł miesięcznie wypłacany będzie ponadto dodatek „mieczny” w wysokości 10 zł miesięcznie na każde dziecko, nie mające ukończonych 7 lat. Dodatek „mieczny” wypłacany będzie jednocześnie z zasiłkiem rodzinnym i na tych samych zasadach.

c) Przy płacy podstawowej (zasadniczej) wynoszącej od 463 zł na godz. do 770 zł na godz. (od 925 zł do 1540 zł miesięcznie) — podwyżka wynosi od 21,3 proc. do 12 proc.

d) Przy płacy podstawowej (zasadniczej) wynoszącej ponad 770 zł na godz. (1540 zł miesięcznie) — podwyżka wynosi średnio 12 proc.

e) Dodatki funkcyjne, służbowe i lokalne podwyższone są jednolicie o 20 proc.

2. Istniejący obecnie stosunek stawek obrotowych do podstawowych stawek godzinowych nie ulega zmianie. Pozostają również w mocy wszelkie postanowienia, dotyczące procentowego sto-

sunku premii do wynagrodzenia zasadniczego.

3. Z dniem 4. I. 1953 r. zmienia się skalę podatku od wynagrodzeń w ten sposób, aby po uwzględnieniu podwyżki płac zasadniczych i obniżki skali podatkowej, podwyżka ogólnych zarobków netto wyniosła od 40 proc. dla najniższej zarabiającej — do 15 proc. dla najwyższych grup zarobkowych.

4. Ustala się, że wszelkie wypłaty na poczet miesiąca stycznia 1953 r., dokonane przed dniem 4. I. 1953 r., traktowane będą jako zaliczki na poczet wynagrodzenia należnego według nowych stawek i nowej skali podatkowej.

5. Pracownicy płatni z dolu, którzy przed dniem 4 stycznia 1953 r. otrzymali wynagrodzenie za pracę wykonywaną przed 4. I. 1953 r., otrzymają jednorazowy — wolny od podatku — dodatek wyrównawczy w wysokości 0,8 proc. ich miesięcznego zarobku netto z miesiąca grudnia 1952 r., za każdy dzień dzieleny przez 4. I. 1953 r. do dnia najbliższej kolejnej wypłaty zarobku lub zaliczki na poczet wynagrodzenia, należnego za pracę wykonaną po 4. I. 1953 roku.

6. Kwoty wypłacone po dniu 4. I. 1953 r. za pracę, wykonaną przed 4. I. 1953 r., wyliczone na podstawie stawek obowiązujących przed dniem 4. I. 1953 r. — podlegają opodatkowaniu według starej skali podatkowej.

7. Nowe stawki plac podstawowych podwyższają się dodatkowo o 3 proc. dla następujących grup pracowników (fizycznych i umysłowych) zatrudnionych:

w kopalniach węgla, rud i kruszców pod ziemią, przy górnych robotach w hutach żelaza i metali nieżelaznych, w odlewniach podległych Ministerstwu Hutnictwa; w pracowniach łupków, przy pracach wiertniczo-górnictwa, dla samodzielnich pracowników nauki oraz dla zakładów i osób określonych odrębnym zarządzeniem.

8. Wyplacany w niektórych galeziach gospodarki narodowej jednolity dodatek wyrównawczy w wysokości zł 0,21 na godzinę, włącznie z dniem 4 stycznia 1953 r. do płacy podstawowej przed przeliczeniem jej na nowe stawki.

9. Szczegółowe instrukcje o sposobie przeliczenia stawek podstawowych oraz o ustaleniu wysokości wynagrodzeń wyplacanych w procentach od obrotu i innych składników wynagrodzeń pracowników oraz stawek wyplacanych za pracę wykonywaną przez osoby nie zatrudnione na podstawie umowy o pracę — zostaną wydane odrębnie.

10. Nowe tabele płac podstawowych (zasadniczych) podlegają zarejestrowaniu w rejestrze, prowadzonym przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego. Tabele nie zarejestrowane do dnia 31. I. 1953 r. uznane będą za nie posiadające mocy prawnej. Rejestracja nie dotyczy tabel ogłaszanych w trybie rozporządzeń, względnie uchwał Rady Ministrów.

11. a) Środki przeznaczone na wypłatę w 1953 r. rent, emerytur i innych zaopatrzeń i zasiłków z Funduszu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i Ministerstwa Kolei, podwyższają się średnio o ok. 46 proc. z tym, że poszczególne rodzaje rent i emerytur ulegają następującej przeciętnej podwyżce:

renty nowe	— o ok. 48 proc.
renty dawne	— o ok. 50 proc.
renty b. spółki brakczej	— o ok. 46 proc.
emerytury państwowe	— o ok. 47 proc.
emerytury kolejarzy	— o ok. 49 proc.
renty z Karty Górnicza	— o ok. 25 proc.
renty wojskowe i wojenne	— o ok. 53 proc.
renty na dzieci i sieroty	— o ok. 47 proc.
pozostałe renty	— o ok. 37 proc.

b) Podwyżka, o której wyżej mowa, znajdzie zastosowanie do wszelkich wypłat z tytułu rent, emerytur i zasiłków przekazywanych z terminem wypłaty po dniu 3 stycznia 1953 r.

12. a) Zasiłki na dzieci (dekret z dnia 28 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym) ustala się jak następuje: zasiłek na pierwsze dziecko wynosi 65.— zł;

(Dokończenie na str. 2.)

Uchwała Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1953 r.

w sprawie zniesienia bonowego zaopatrzenia, regulacji cen, ogólnej podwyżki plac i zniesienia ograniczeń w handlu nadwyżkami produktów rolniczych

c) Zasiłki rodzinne (na dzieci) w wysokości podanej w pkt. 12 a) oraz dodatki "mleczny" w wysokości 10 zł miesięcznie wypłacane należy co miesiąc, począwszy od wypłaty dokonywanej w styczniu 1953 roku.

III. Zniesienie ograniczeń w sprzedaży nadwyżek produktów rolnych

1. Bez jakiegokolwiek ograniczenia mogą być sprzedawane po cenach swobodnie uzgodnionych między sprzedawcą a nabywcą: drób, ryby, gronoch, jabłko, bob, soczewica, proso i gryka, wszystkie warzywa, owoce, jajka, masło, oselkowe, sery, miód, mak, grzyby, jagody, przyprawy krajowe, ziola oraz inne produkty rolne nie objęte obowiązującymi dostawami, a także ziemniaki i mleko.

IV. Warunki kontraktacji i skupu płodów rolnych

1. Skup na podstawie umów kontraktacyjnych nadwyżek trzody chlewnej od producentów, którzy wykonali obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych, odbywać się będzie po cenach ustalanych na podstawie cen kształtujących się w wolnej sprzedaży.

UCHWAŁA Centralnej Rady Związków Zawodowych

WARSZAWA Centralna Rada Związków Zawodowych stwierdza, że uchwała Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1953 r. w sprawie zniesienia bonowego zaopatrzenia, regulacji cen, ogólnej podwyżki plac i zniesienia ograniczeń w handlu nadwyżkami produktów rolniczych stanowi doniosłą reformę gospodarczą...

W dniu 4 bm. w Hali Mirowskiej w Warszawie odbyła się narada warszawskiego aktywu Frontu Narodowego — aktywistów partii politycznych, związków zawodowych, organizacji społecznych oraz członków komitetów Frontu Narodowego wszystkich szczebli.

Spotkanie pisarzy radzieckich i polskich w Moskwie

Dnia 3 stycznia br. w Centralnym Domu Literatów w Moskwie odbył się wieczór przyjaźni pisarzy radzieckich i polskich. W spotkaniu tym wzięli udział przedstawiciele społeczeństwa stołecznego, wybitni pisarze radzieccy oraz pracownicy ambasady Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Moskwie.

Rezolucja narady warszawskiego aktywu Frontu Narodowego

Aktyw Frontu Narodowego stołecy zebrany w dniu 4 stycznia 1953 r. stwierdza: Uchwała Rady Ministrów z dnia 3 stycznia br. stanowi słuszną, głęboką reformę gospodarczą, która przyczyni się do szybkiego pokonania trudności i przeszkód na drodze naszego pomyślnego rozwoju gospodarczego...

Ważny krok na drodze urzeczywistnienia programu Frontu Narodowego

i zapewnienia zwycięskiej realizacji naszych wielkich planów Narada warszawskiego aktywu Frontu Narodowego poświęcona omówieniu doniosłej uchwały Rządu

Naradzie przewodniczył wiceprzewodniczący Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego Wiktor Kłosiwiec. W przedmym zasiadli również: sekretarz Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego Edward Ochab, członek prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Alicja Musiałowa, sekretarz Rady Państwa — min. Marian Rybicki oraz przedstawiciele stołecznych i dzielnicowych Komitetów Frontu Narodowego.

Robotą za „zeszyty”

Było to późną jesienią 1944 roku. Z koleżki w Podkowie Leśnej pod Warszawą pruszkowski gestapo wyprawało jakiegoś pana. Nie długo siedział on w celi więziennej. Nie dzielił losu tysięcy Polaków. Z Krakowa przyszedł rozkaz uwalnienia aresztowanego.

Nową produkcję przygotowuje załoga kombinatu chemicznego w Dworach k. Oświęcimia

Czwarty rok Planu 6-letniego wita załoga wielkiego kombinatu chemicznego w Dworach k. Oświęcimia nowym poważnym osiągnięciem. Rozpoczęto w pierwszych dniach stycznia ważny etap prac przy przygotowaniu do produkcji nowego oddziału, który wytwarzać będzie kwas octowy.

W interesie Polski i jej obywateli

Ważnym krokiem na drodze budowy socjalizmu w naszym kraju, są zjawiska naturalne. Nowy ustrój rodzi się w ostrej walce klasowej z elementami, które nie widzą socjalizmu, które decydują się na wszystko, byleby nas zepchnąć z obranej drogi rozwojowej z powrotem na bezdroża kapitalizmu.

Ratalna sprzedaż węgla i innych materiałów opalowych

Uchwałą Prezydium Rządu z dnia 3 stycznia br. zobowiązano Ministra Handlu Wewnętrznego do zezwolenia w okresie między 4. I. a 31. III br. na ratalną sprzedaż węgla, koksu, brykietów, półkoksów i koksów gazowego pracownikom społecznych zakładów pracy i instytucji, których zarobek miesięczny nie przekracza 900 zł brutto.

Komunikat w sprawie wypłaty jednorazowego dodatku wyrównawczego

Jednolity dodatek wyrównawczy, o którym mowa w pkt. 5, cz. II uchwały Rady Ministrów z dnia 3. I. 1953 r., winien być wypłacony wszystkim pracownikom, pobierającym wynagrodzenie z dołu, wszystkich przedsiębiorstw poczynionych, jak najszybciej, poczynając od dnia 5. I. 1953 r.

Robotą za „zeszyty”

Ale zachłannemu na „zeszyty” „Markowi” szelki się nie udało. Okazało się bowiem, że „zeszyty”, które wydobyte za pośrednictwem „Brazowego”, z którym współpracują „Witek” i „Zeczer”, pochodzą z tej samej kasy, co „zeszyty” już inkasowane przez „Marka” bezpośrednio od „Pola” — z kasy waszyngtońskiej centrali amerykańskiego wywiadu, którego podporządkowani są zarówno „Brazowy” jak i jego współpracownicy „Witek” i „Zeczer”.

Zadanie aktywu Frontu Narodowego w związku z uchwałą Rządu w sprawie zniesienia bonowego systemu zaopatrzenia, regulacji cen, ogólnej podwyżki płac i zniesienia ograniczeń w handlu nadwyżkami produktów rolnych

Referat sekretarza Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego
tow. Edwarda OCHABA na naradzie warszawskiego aktywu Frontu Narodowego

Drodzy przyjaciele!
Ogłoszona dziś uchwała Rządu jest decyzją wielkiej wagi. Zrozumienie jej znaczenia i wyjaśnienie jej sensu masom stanowią najważniejsze zadanie, jakie obecnie stoi przed nami.
Jaki jest właściwy cel i sens uchwały Rządu?
Najważniejsze jej znaczenie polega na tym, że poprzez szereg zarządzeń ekonomicznych godzi ona w kulaków i spekulantów, krzyżuje i łamie ich machinacje, przywraca zachcianą równowagę rynkową.

Uchwała ta jest korzystna dla klasy robotniczej, dla chłopstwa pracującego, dla każdego człowieka pracy, wzmocnia ona bowiem regulując rolę państwa w obrocie towarowym w interesie mas pracujących.
Towarzysz Bierut na VII Plenum KC PZPR analizował problem regulacji roli państwa w dziedzinie wymiany towarowej między wsią i miastem i podkreślił, że osłabienie tej regulującej roli państwa prowadzi

„do wzmocnienia elementów żywiołowości, anarchii wolnorynkowej, spekulacji, czyli do wzmocnienia elementów kapitalistycznych. Zagadnienie polega przede wszystkim na tym, że spójnia gospodarstwa między klasą robotniczą i chłopstwem będąca podstawą spójni politycznej tych klas, podstawą sojuszu robotniczo-chłopskiego — może się wzmocniać i rozwijać tylko w warunkach ograniczenia elementów kapitalistycznych, a natomiast narażona jest na niebezpieczeństwo w warunkach odradzania się i wzmocnienia tych elementów.”

„Nadmierna dysproporcja w dziedzinie rolnictwa — mówił dalej towarzysz Bierut — pogłębiła na jesieni ubiegłego roku (tj. 1951) na skutek katastrofalnej suszy i zmniejszonej podaży artykułów rolnych, zaostriżyła trudności w zaopatrzeniu klasy robotniczej. Na skutek znacznego wzrostu cen wolnorynkowych na artykuły rolne, potęgowanego jeszcze przez rozwydrzoną spekulację i wrogą plotkę, nastąpił znaczny wzrost dochodów zamożniejszych chłopów kosztem uszczuplenia dochodów klasy robotniczej. Zamiast więc tego, aby w słusznym i uzasadnionym zakresie wieś, szczególnie zainteresowana w uprzemysłowieniu kraju, również przyczyniała się do akumulacji socjalistycznej — zaznaczył się proces odwrotny: przepompowywanie części dochodów klasy robotniczej do wsi, gdzie dochody te głównie zasilały kulaków i zamożniejszych średniaków, dysponujących największymi nadwyżkami towarowymi, część zaś osiadała w kieszeniach kapitalistów miejskich, którzy znów się ożywił i zaczęli obrastać w tłuszcz.”

Z analizy danej na VII Plenum przez towarzysza Bieruta wyciągnął wnioski nasz rząd ludowy, przygotowując i podejmując omawianą dziś uchwałę.
W oparciu o rozbudowany w ciągu roku 1952 system dostaw obowiązkowych i o nagromadzone w reku państwa niezbędne rezerwy najważniejszych produktów, Rząd nasz może dziś wydać walny bój elementom kulacko-spekulacyjnym, może przeprowadzić głęboką reformę całego układu cen i plac w interesie ludu pracującego i zgodnie z potrzebami rozwoju gospodarki narodowej.
Jaki jest sens i cel ogłoszonej dziś uchwały Rządu o regulacji cen i plac?

PO PIERWSZE, dzięki regulacji cen na poziomie zbliżonym do rynkowego lecz nieco niższym, zostały usunięte szczytyny, o których mówił na VII Plenum towarzysz Bierut, szczytyny, przez które wdzierał się wrog klasowy, usiłując je poszerzyć z niemałą szkodą dla gospodarki narodowej. Dzięki słuszej regulacji cen — nasza gospodarka narodowa zostaje wzmocniona, a więc zyskuje gospodarstwo kraju — lud pracujący.

PO WTORZE, spekulanci i kulacy zostali celnie ugodzeni, usuwa się im grunt spod nóg, poważnie zwężamy możliwości dalszych machinacji kulacko-spekulacyjnych.
PO TRZECIE, robotnicy i pracownicy umysłowi nie będą płacić coraz bardziej rosnącego haraczku spekulantom, lecz uzyskują stabilizację cen, a więc i realnej wartości plac oraz otrzymują wyrównanie zarobków w związku z regulacją cen.

PO CZWARTE, podział dochodu narodowego poprzednio skrzywiony na korzyść zamożnych warstw wsi zostaje skorygowany, dzięki czemu rośnie udział wsi w świadczeniach na rzecz gospodarki narodowej, na rzecz budownictwa socjalistycznego,

Chciałbym jeszcze podkreślić następujące myśli zawarte w opublikowanej dziś uchwałę Rządu:
„Klasa robotnicza w daleko większej mierze uczestniczyła dotychczas przez swą pracę w tworzeniu środków, które szły na uprzemysłowienie i rozbudowę gospodarki kraju. Zadaniem Rządu jest czuwać, aby podział dochodu narodowego odbywał się sprawiedliwie, aby w sposób właściwy obciążać poszczególne warstwy ludności kosztami rozbudowy gospodarki, która stanowi nasze dobro ogólnonarodowe i podstawę stałego rozkwitu kultury i dobrobytu całego społeczeństwa. Cel ten osiąga w poważnej mierze reforma obrotu towarowego, wprowadzona niniejszą uchwałą Rządu.”

Ustala ona nowy stosunek cen między produktami rolnymi a przemysłowymi, uwzględniając istniejący układ cen wolnorynkowych, jednakże na nieco niższym poziomie. Inaczej bowiem nie można byłoby znieść istniejących ograniczeń w obrotach towarowych między wsią a miastem i dotychczasowego systemu podwójnych cen na te same artykuły masowego spożycia.
Wraz z uporządkowaniem więc stosunków rynkowych należy, w interesie chłopów pracujących i zgodnie z ich życzeniami — mając na celu zwiększenie produkcji rolnej — znieść istniejące jeszcze ograniczenia wolnej sprzedaży przez chłopów nadwyżek produktów rolnych, posiadających po wykonaniu obowiązkowych dostaw. Będzie to miało poważny wpływ na podniesienie dochodowości gospodarstw rolnych.

Zniesienie systemu bonowego, regulacja cen i ogólna podwyżka plac oraz zniesienie ograniczeń w sprzedaży nadwyżek produktów rolnych przyczyniają się do wzrostu wydajności pracy w przemyśle i rolnictwie, do lepszego zaopatrzenia ludności miejskiej w artykuły pochodzenia rolniczego, a pracującej ludności wiejskiej — w artykuły przemysłowe, do ograniczenia elementów kapitalistycznych, ukroczenia spekulacji, do umocnienia i zwiększenia siły nabywczej ludności pracującej miast i wsi, do zacieśnienia sojuszu robotniczo-chłopskiego, do stworzenia korzystniejszej bazy wyjściowej dla dalszego wzrostu gospodarki narodowej i stałej poprawy warunków materialnych ludności pracującej.”

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Dotychczasowy system bonowy, oparty na ograniczeniu dostaw, w rzeczywistości nie rozwiązywał problemów, a wręcz pogłębiał trudności. Wprowadzenie systemu obowiązkowych dostaw, które jest przedmiotem omawianej uchwały, ma na celu wyeliminowanie spekulacji i umożliwienie masom pracującym łatwiejszego dostępu do produktów rolnych. Jest to ważny krok w kierunku wyeliminowania systemu bonowego, który w rzeczywistości służył interesom spekulantów i kulaków.

Niech żyje Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego bohatera partia Lenina - Stalina!

Narody świata składają głęboki hold pamięci Józefa Stalina

Przybycie delegacji rządowych do Moskwy

AGENCJA TASS DONOSI: Dnia 8 marca br. dla wzięcia udziału w pogrzebie Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Józefa Wissarionowicza Stalina, przybyły do Moskwy następujące delegacje rządowe:

Delegacja chińska z premierem Państwowej Rady Administracyjnej i ministrem spraw zagranicznych Czu En-lajem na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR A. Mikołajew i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR W. Kuzniecow.

Delegacja rumuńska z przewodniczącym rady ministrów G. Gheorghiu-Dejem na czele. Delegacja została powitana przez zastępcę przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR M. Pierwuchina, wiceministra spraw zagranicznych ZSRR B. Podcerobę i zastępcę sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR A. Gorkina.

Delegacja czeskosłowacka z prezydentem K. Gottwaldem na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. Bulganin i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR J. Malik.

Delegacja mongolska z premierem J. Cedenbalem na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR A. Mikołajew i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR W. Kuzniecow.

Delegacja polska z Prezesem Rady Ministrów Bolesławem Bierutem na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. Bulganin i wiceminister spraw zagranicznych ZSRR J. Malik.

Delegacja węgierska z przewodniczącym Rady Ministrów M. Rakosim na czele. Delegację powitali: zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR M.

Chiny

Z całych Chin donoszą: że chińskie masy pracujące składają hold pamięci J. W. Stalina — wielkiego Przyjaciela narodu chińskiego, Wodza i Nauczyciela — narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości. Gorącą miłość do Stalina i głęboki żal z powodu Jego zgonu zamieniły w ulgę i radość, a miłość w ulgę i radość zamieniły w ulgę i radość. W licznych przemówieniach podkreślano, że lud chiński kupił się wokół Komunistycznej Partii Chin, że zdecydowanie jest zacieśniać niewzruszoną przyjaźń między narodami Chin i ZSRR.

W Pekinie przedstawiciele różnych warstw ludności odwiedzali tłumnie ambasade radziecką, by złożyć tam wyrazy najgłębszego współczucia. Wśród odwiedzających ambasadę znajdowali się robotnicy i pracownicy umysłowi, chłopci i młodzież szkolna, weterani wojenni i sławni generałowie, pracownicy partyjni.

Korea

Jak donosi z Pheianu agencja TASS, przewodniczący gabinetu ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej i przewodniczący KC Koreańskiej Partii Pracy marszałek Kim Ir-sen złożył wizytę w ambasadzie ZSRR, by wyrazić współczucie z powodu zgonu Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza KC KPZR Generała Wissarionowicza Stalina. Na głównej ulicy Pheianu, nosząc imię Stalina, widnieją obramowane czernią i zielonymi gałęziami portrety J. W. Stalina — drogiego każdemu Koreańczykowi człowieka, który wyzwolił Koreę spod ciężkiego jarzma imperializmu japońskiego i utworzył narodowy koreański demokrację.

Kondolencje przywódców bratnich partii

Do Komitetu Centralnego KPZR

Droży Towarzysze! W tych ciężkich godzinach, gdy śmierć towarzysza Stalina tak boleśnie wstrząsnęła nami wszystkimi, pragnę powiedzieć wam, jak głęboko podzielam wielki ból narodu radzieckiego i jego Partii Komunistycznej.

Stalin był wodzem, przyjacielem, bratem mas pracujących całego świata. Był On i pozostał naszym wodzem i wzorem dla nas wszystkich. Komunistyczna masy pracujące Francji

Do Komitetu Centralnego KPZR

Droży Towarzysze! W bolesną godzinę śmierci naszego ukochanego wodza i nauczyciela towarzysza Stalina wyrażamy Rządowi Radzieckiemu, narodowi radzieckiemu i Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego głębokie współczucie z powodu poniesionej straty. Wszyscy milijony pokój ludzki, cała postępową ludzkość

Bulgaria

SOFIA — Obecnie — podkreślił mowa — narod nasz zespoli się jeszcze ściślej wokół partii komunistycznej i rządu ludowego, jeszcze bardziej zwrze swe szeregi we ironie patriotycznym, wzmoże swą czynność polityczną, zwiększy troskę o obronę kraju, zmobilizuje wszystkie siły do walki o wykonanie i przekroczenie planów gospodarki narodowej i o budowanie socjalizmu. W sercach wdzięcznych pokoleń bulgarskich wyrzycie się na wieki wspaniałe imię Stalina.

Po uchwaleniu depeszy do KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, do Rady Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR wiec zakończył „Międzynarodówką”.

Stany Zjednoczone

WASZYNGTON — Na ręce ambasadora ZSRR Zarubina i pod adresem ambasady radzieckiej w Waszyngtonie napływają liczne depesze i listy, w których ludzkie serca USA wyrażają głęboki ból z powodu zgonu Józefa Stalina. „Prosimy o przekazanie rządowi i narodom ZSRR najszerzej wyrażonych współczucia i milijony pokój Amerykanów” — pisze przewodniczący oddziału Towarzystwa Przyjaźni Amerykańsko-Radzieckiej w Chicago Terman. „Piśmiemy do Was nie tylko w imieniu tych Amerykanów, lecz również w imieniu ogromnej większości całego narodu amerykańskiego”.

Głęboki ból znajduje wyraz w listach prostych obywateli USA. „Niech mi wolno będzie wyrazić smutek z powodu zgonu wielkiego Wodza Związku Radzieckiego” — pisze z Bostonu Mickle D. Shee. „Ogromne masy ludzi na całym świecie pragną go zobaczyć i poczuć jego obecność. Niech nam w Sianach Zjednoczonych, którzy znoszą codziennie cierpienia spowodowane bezrobociem, głodem i nędzą, życzą

Ameryka Południowa

NOWY JORK — Z Montevideo donoszą, że ze wszystkich stron Urugwaju nadszły depesze i listy, w których narodził się wyraża głęboki ból z powodu śmierci naszego wodza mas pracujących całego świata J. W. Stalina. Robotnicy fabryczni, kolejarze, urzędnicy i inni, różne organizacje społeczne wyrażają współczucie i żal z powodu śmierci towarzysza Stalina. Do gmachu poselstwa ZSRR w Montevideo przesyłają nieprzerwanie z przedstawicielami wszystkich warstw ludności dla złożenia kondolencji. Prasa i radio urugwajskie poświęciły w tych dniach główną uwagę doniesieniom z Moskwy i materiałom o życiu i działalności Józefa Stalina. Portret Stalina zamieszczony został na pierwszych stronach dzienników urugwajskich.

Z Buenos Aires donoszą o głębokim smutku mas pracujących Argentyny. 6 marca robotnicy i urzędnicy fabryk i zakładów przemysłowych w Buenos Aires i na prowincji na znak żałoby przerwali pracę na 5-10 minut. Odbywały się wieczerze żałobne i pogadanki o życiu i działalności Józefa Stalina.

NRD i Niemcy zachodnie

BERLIN — Miasta i wsie Niemieckiej Republiki Demokratycznej okryte są żałobą. W Berlinie na gmachach przedsiębiorstw i instytucji oraz na domach mieszkalnych wiszą flagi żałobne. Nad Bramą Brandenburską opuszczone zostały do połowy maszta flagi żałobne. Tam w 1945 roku przyjeżdżał wielki Wodza — wyzwoliciel Józefa Stalina. Liczne delegacje robotników, pracowników i młodzieży szkolnej złożyły wieńce i stóp posługu Wielkiego Stalina w alei nazwanej Jego imieniem.

W dniu pogrzebu Stalina od godziny 10 do 10.05 wstrzymano został na terytorium NRD wszelki ruch uliczny i drogowy. Z Dusseldorfu donoszą, że w lokalu Centralnego Zarządu Komunistycznej Partii Niemiec odbyło się zebranie żałobne poświęcone pamięci Józefa Stalina.

Dalsze wiadomości o manifestacjach żałobnych z powodu zgonu Józefa Stalina napływają z Londynu, Paryża, Delhi, Kopenhagi, Wiednia, Helsinek, Brukseli, Aten, Sztokholmu, Oslo, Rzymu, Budapesztu, Bukaresztu i innych „stolic różnych krajów świata”.

Z braterskim pozdrowieniem HARRY POLLITT

Do Komitetu Centralnego KPZR

W chwili wielkiego bólu, gdy przestało być płomieniem serca największego rewolucjonisty wszystkich czasów, wiernego kontynuatora dzieła Lenina, gdy nieubłagana śmierć wyrwała z naszych szeregów ojca, nauczyciela, wodza i bezgranicznie ukochanego towarzysza, naszego Stalina, z całego serca wyrażamy wam, droży towarzysze z Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, nasz głęboki smutek, łączymy się w naszym bólu z wielkim bólem całego narodu radzieckiego, całej przodującej i postępowej ludzkości.

My, komuniści hiszpańscy, przysięgamy wam, wiernym kontynuatorom i współbojownikom wielkiego koryfeusza marksizmu-leninizmu, niestrużonego bojownika, który tak wiele uczynił dla wyzwolenia mas pracujących i dla niezawisłości

Depesze kondolencyjne

Agencja TASS ogłasza liczne depesze kondolencyjne nadesłane z zagranicy w związku ze zgonem Józefa Stalina.

Do Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR N. Szwernika

Przewodniczącym Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej Mao Tse-tung przesłał do Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR N. Szwernika następującą depeszę:

Towarzyszu Szwerniku! Z bezgranicznym smutkiem i wdzięcznością pamiętam o wielkiej i głębokiej przyjaźni, jaką towarzysze Stalin darzył naród chiński. Nieśmiertelny geniusz towarzysza Stalina będzie zawsze oświecał drogę, którą kroczy naród chiński.

W imieniu narodu chińskiego, rządu chińskiego i moim własnym pryszłam Wam, narodowi radzieckiemu i rządowi radzieckiemu, wyrazy najgłębszego współczucia.

Do Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego

Przewodniczącemu Komitetu Centralnego Koreańskiej Partii Pracy i Rady Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej Kim Ir Sen przesłał do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i do Rządu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich następującą depeszę:

Radio przyniosło bolesną i żalobną wiadomość o śmierci wodza i nauczyciela całej postępowej ludzkości, wyzwoliciela i najlepszego przyjaciela narodu koreańskiego, ukochanego Józefa Wissarionowicza Stalina.

Koreańska Partia Pracy i Rada Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej przesyła wyrazy szczerego współczucia Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i rządu ZSRR z powodu dla narodu radzieckiego, lecz również dla całej postępowej ludzkości. Narod koreański dzieli wraz z narodem radzieckim najgłębszy ból z powodu tego nieszczęścia.

Do KC KPZR, Rady Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

Wstrząsnął bolesną wiadomością o śmierci drogiego Józefa Stalina, Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, przesyłam Wam wyrazy najgłębszego współczucia w imieniu rządu Republiki Czesosłowackiej, Komunistycznej Partii Czesosłowacji i całego ludu pracującego naszego kraju. W chwili tej czechosłowackie masy pracujące z uczuciem najgłębszego bólu chwyciły czoła przed trumną Józefa Stalina i z bezgraniczną wdzięcznością wspominają Go jako

wyzwolicielem naszej ojczyzny od jarzma faszystowskiego, jako szczeremu przyjacielowi i obrońcy naszych narodów. Cała ludność naszego kraju przeżywa tę bolesną stratę jako swe największe nieszczęście. Zdajemy sobie sprawę, że pamięć o świętym postaci Józefa Stalina, pamięć, której nie zatrzeć nie zdoła zobowiązują nas, byśmy ze wszystkich sił wzmacniali i pogłębiali braterską przyjaźń między narodami Czesosłowacji i

Związku Radzieckiego jako rękojmię bezpieczeństwa, siły i szczerzy przyjaźni naszego kraju, dla którego tak wiele uczynił nieśmiertelny Józef Stalin.

Do Rady Ministrów ZSRR

Po otrzymaniu wiadomości o zgonie Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Józefa Stalina — głosi depesza — rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej, ogarnięty uczuciem głębokiego żalu, zabrał się na posiedzenie żałobne.

Rząd i cała ludność Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz wszyscy postępowi i milijony pokój ludzki w całych Niemczech opłakują z wielkim bólem Józefa Stalina, najlepszego przyjaciela narodu niemieckiego i czołowego bojownika o pokój na całym świecie.

Walcie o zjednoczenie i o traktat pokojowy oraz sprawili, że naród niemiecki mógł przysąpić do stworzenia wielkiego ogólnonarodowego ruchu oporu przeciwko polityce układowej wojennych uprawnień przez imperializm amerykański.

Nieustannie wysiłki rządu Związku Radzieckiego pod przewodnictwem Józefa Stalina, zmierzające do zwolnienia konferencji czterech mocarstw w sprawie pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego, ugruntowały na zawsze w sercach wszystkich patriotów niemieckich głębokie uczucie niewzruszonej przyjaźni do narodów Związku Radzieckiego.

Do Rady Ministrów ZSRR

Z niewymownym smutkiem i ciężkim bólem przeżywamy o krutą wieść o śmierci wielkiego Nauczyciela i Wodza mas pracujących całego świata, genialnego kontynuatora dzieła Lenina, największego obrońcy i przyjaciela naszego narodu bezgranicznie ukochanego przez nas Józefa Stalina.

W tych bolesnych i smutnych dniach naród bulgarski dzieli żal swych radzieckich braci i siostr, wyraża całkowitą solidarność z narodem radzieckim i składa ślubowanie, że do końca życia będzie wiernie pamiętał o Józefie Staline.

Do KC KPZR, Rady Ministrów ZSRR, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

Droży Towarzysze! Z bezgranicznym smutkiem dowiedział się naród rumuński o zgonie Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, sekretarza KC KPZR, współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina — Józefa Stalina.

Naród rumuński łączy się z całym duszą z narodem radzieckim w tym wielkim nieszczęściu. W imieniu narodu rumuńskiego Komitet Centralny Rumuńskiej Partii Robotniczej, rząd RRL i Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowe RRL wyrażają Komitetowi Centralnemu KPZR, Radzie Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR całkowitą solidarność z bratnim narodem radzieckim, który stracił w osobie towarzysza Stalina swego mądrego Wodza, organizatora swych historycznych zwycięstw.

Zgon Józefa Stalina stanowi w równej mierze niewymownie ciężką stratę dla całej postępowej ludzkości. Wraz z Leninem towarzysze Stalin oświecił drogę walki mas pracujących całego świata o zwycięstwo socjalizmu, demokracji i pokoju.

Towarzysze! Wzmacniać będziemy stałą zdolność obronną naszej ojczyzny, abyśmy mogli odprzeć zdecydowanie wszelką próbę agresji przeciwko niezawisłości narodowej i suwerenności państw. Uczyć się będziemy od niewzruszonej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Partii Lenina-Stalina, słuchać jak żrenicy oka i wzmacniać niewzruszenie jedność naszej partii, zespalać jeszcze bardziej naród wokół partii, jej Komitetu Centralnego i rządu RRL, wzmacniać nieustannie czujność wobec wszelkich knoan wrogów wewnętrznych i zewnętrznych Republiki Ludowej, odnosić się do wroga z jeszcze większym nieprzejednaniem.

Genialna nauka stalinowska i pamięć o mądrym nauczycielu, mas pracujących Józefie Stalinie pozostała na zawsze w świadomości milionów ludzi pracy całego świata, natchnioną wielkimi ideałami Stalina i niewzruszoną wiarą w zwycięstwo pokoju, demokracji i socjalizmu.

Chwała na wieki wielkiemu geniuszowi postępowej ludzkości, ukochanemu Ojcu mas pracujących, Józefowi Stalinowi.

Do Rady Ministrów ZSRR

W imieniu KC Rumuńskiej Partii Robotniczej i Rady Ministrów Rumuńskiej Republiki Ludowej

W imieniu Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego dr. P. GROZA

Do Rady Ministrów ZSRR

Rząd Węgierskiej Republiki Ludowej i cały naród węgierski z głębokim smutkiem i braterskim współczuciem dzieli z narodem radzieckim i z całym światem ból wielkiego narodu radzieckiego. Zgon wielkiego Stalina pozbawia naród węgierski jego gorącego ukochanego Nauczyciela, któremu nasz naród zawdzięcza możliwość nowego wolnego życia i wkroczenia na drogę budowy socjalizmu. Wspólny smutek wzmacnia jeszcze bardziej naszą niewzruszoną braterską jedność

MATYAS RAKOSI Przewodniczący Rady Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej

OTTO GROTEWOHL premier

Przewodniczącym Rady Ministrów Bułgarskiej Republiki Ludowej WYŁKO CZERWENKOW

Przewodniczącym Komitetu Centralnego Koreańskiej Partii Pracy i Rady Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej KIM IR SEN

Przewodniczącym Komitetu Centralnego Koreańskiej Partii Pracy i Rady Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej KIM IR SEN

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego KLEMENT GOTTFELD

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego ANTONIN ZAPOTOCKY

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego ANTONIN ZAPOTOCKY

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego ANTONIN ZAPOTOCKY

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego ANTONIN ZAPOTOCKY

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego ANTONIN ZAPOTOCKY

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego ANTONIN ZAPOTOCKY

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego ANTONIN ZAPOTOCKY

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego ANTONIN ZAPOTOCKY

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego ANTONIN ZAPOTOCKY

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego ANTONIN ZAPOTOCKY

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego ANTONIN ZAPOTOCKY

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego ANTONIN ZAPOTOCKY

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego ANTONIN ZAPOTOCKY

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego ANTONIN ZAPOTOCKY

Przewodniczącym Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego ANTONIN ZAPOTOCKY